

*In memoriam***Prof. dr Žarko Kalezić
(1931-2015)**

Prof.dr Žarko Kalezić, naš prijatelj i kolega umro je 02. Novembra 2015. godine. Na Biotehničkom institutu u Podgorici, u Centru za agroekonomska proučavanja i ruralni razvoj, prof.dr Žarko Kalezić završio je svoj radni vijek. Teško nam je prihvatiti istinu da više nema među nama plemenitog i srdačnog, nama vrlo dragog kolege Žarka.

Žarko Mirkov Kalezić rođen je 1931. godine u Sladojevom Kopitu - opština Danilovgrad, u časnoj porodici koja ga je brižno odgojila u skladu sa najvećim porodičnim vrijednostima. Žarko je osnovnu školu završio u Danilovgradu, a Gimanziju u Podgorici 1950 godine. Poljoprivredni fakultet, odsjek ratarski, završio je 1955 godine u Beogradu, Zemunu. Poslijediplomske studije, oblast agroekonomije, završio je u trajanju od dvije godine u Napulju, Italija 1965.godine. Na Univerzitetu Crne Gore stekao je zvanja Naučnog saradnika i Redovnog profesora.

Njegov životni put vodio ga je preko Danilovgrada, gdje je radio u opštini kao referent poljoprivrede (1956-1957), Glavnog zadružnog saveza Crne Gore, kao člana Predsjedništva (1957-1961), Poljoprivredno-šumarske komore Crne Gore, kao sekretara sekcije za ratarstvo i povrtarstvo (1961-1965), Privredne Komore Crne Gore, kao sekretara službe za poljoprivredu, zadrugarstvo, prehrambenu i duvansku industriju (1965-1974). U periodu od 1974-1991. godine obavljao je funkciju direktora Poljoprivrednog instituta. U Saveznoj vladi je bio na funkciji zamjenika saveznog ministra za poljoprivredu (1991-1994).

Bio je član Glavnog odbora SRN Crne Gore, Član IO SIZ-a za nauku Crne Gore, Potpredsjednik SPIT Jugoslavije, Član nacionalne komisije za FAO i dr.

Boravio je u inostranstvu, radi stručnog usavršavanja i na naučnim skupovima u Italiji, SAD, Kanadi, Rusiji, Španiji, Belgiji, Kipru, Tunisu, Kini.

Realizovao je više naučnoistraživačkih projekata, posebno iz oblasti međunarodne saradnje-sa Poljoprivrednim fakultetom u Bariju (strukturne promjene sela Mediterana Crne Gore i Pulje), Ekonomskim fakultetom Rostovskog univerziteta (razvoj agrokompleska u Crnoj Gori i u Rostovskoj oblasti), Institutom za istraživanja i razvoj, Otava- Kanada (Crnogorski poljoprivredni proizvodni potencijali) i Poljoprivrednim Fakultetom u Tirani.

Kao autor ili koautor objavio je preko 90 naučnih i stručnih radova, od čega četiri knjige, kao i znatan broj studija, programa, analiza i sl.

Bio je član savjeta ili redakcija više naučnih i stručnih časopisa.

Odlikovan je Ordenom Republike sa bronzanim vijencem i Ordenom Republike sa srebrim vijencem.

Žarko je posebno poticao ljubav prema zavičaju i Crnoj Gori, predavačkim umijećem na brojnim skupovima i seminarima u Crnoj Gori i inostranstvu. Učio je mlade kolege kako treba voljeti zavičaj i kako tu ljubav treba neprekidno prenositi na mlade naraštaje.

S posebnim ponosom, jer smo ga imali za dragoga prijatelja, ističemo da je prof. dr Žarko Kalezić u višedecenijskim istraživanjima poseban značaj pridavao crnogorskom selu. Upravo, znajući kakav je značaj obrazovanog kadra u poljoprivredi među prvima je zagovarao osnivanje studija poljoprivrede. Važno je istaći i činjenicu da je svojim zalaganjem dao poseban doprinos u razvoju Univerziteta “Veljko Valahović u Titogradu, čiji je u dva mandata bio i prorektor i Predsjednik IO Skupštine Univerziteta „Veljko Vlahović”.

Treba istaći da je Žarko bio izvrstan rukovodilac Centra za agroekonomska proučavanja i isti takav direktor Poljoprivrednog instituta u Podgorici. Svakodnevno je pokazivao i dokazivao kako naučnik može biti ugodan i drag čovjek, uvijek prijateljski raspoložen. Čovjek koji je znao da potakne i druge na slobodnu misao i vlastitu riječ.

Danas, slobodno možemo reći da se Žarko imao rašta i roditi, jer je svoju životnu misiju ispunio na najbolji mogući način, ako je suditi po njegovim ljudskim vrlinama, saradnji i komunikaciji sa ljudima tokom višegodišnjeg rukovođenja značajnim institucijama u Crnoj Gori i van nje, svom naučno-istraživačkom opusu, kao i broju prijatelja koje je imao i koje je ostavio da se sa sjetom sjećaju njegovog dragog lika.

Mali je broj ljudi koji su svoj životni put okončali na častan i pošten način. Žarko je je, upravo, jedan od rijetkih ljudi čija djela mogu poslužiti na čast ne samo porodici, već i društvu u cjelini. Čovjek koga je, između većeg broja drugih osobina, krasila i crta vizionarstva. Između većeg broja projekata koje je realizovao, izdvaja se izgradnja poslovne zgrade u Podgorici, u kojoj je smješten današnji Biotehnički fakultet. I tada, složena ekonomska situacija nije pokolebala Žarka da manirom dobrog i preduzimljivog domaćina realizuje jedan od najznačajnijih prjekata u istoriji naše kuće stvarajući, prije svega, prostorne i kadrovske uslove za njen budući razvoj.

Ipak, pored brojnih bitaka koje je dobio i izazova kojima je odolijevao, Žarkovo plemenito srce nije moglo izdržati pod teretom ljubavi koju je pružao svima onima koje je nesebično volio. Jedan u nizu događaja koji je ostavio neizbrisiv trag u Žarkovom životu je gubitak sina Borisa, koji nije mogao preboljeti.

Sa ponosom ćemo se sjećati Žarkovih humanih gestova, spremnosti da u svakom momentu pomogne svojim kolegama kada ima je teško, a kada su bili lijepi povodi da na sebi svojstven način da svoj poseban pečat.

Dragi Žarko, u ime tvojih kolega sa Biotehničkog fakulteta, hvala ti na toploj riječi, razumijevanju, dobronamjernoj sugestiji i svemu ljudskom po čemu ćemo te pamtit. Neka ti je pokoj duši.

Dr Miomir Jovanović